అవధూత లీల

అధ్యాయము - 10

పతితపావనుడు

పరమ దయానిధియైన ఆ పరమాత్మ దీనజనోద్ధరణ కొరకు మహనీయుల రూపంలో సృష్టివున్నంత వరకు అవతరిస్తూనే వుంటారని దత్త మహిమ చెపుతుంది. ఈ మహనీయుల కృప ఎంత అపారమో, అమోఘమో ఆయా మహనీయుల చరిత్రలలో చూడవచ్చు. ఇట్టి అవ్యాజమైన 31
వీరి కృప ఆపదలలో ఆదుకోవడం, అలివిగాని వ్యాధులను నయం జేయడమేగాక పతితులను పావనులనుగా మార్చడమొక అద్భుతలీల. నారదమహర్షి దర్శనముచేత క్రూరుడైన వాల్మీకి మహర్షియైనట్లుగా మన స్వామివారు అనేక మంది దుర్మార్గులను, త్రాగుబోతులను సజ్జనులుగా మార్చిన సన్నివేశములలో కొన్ని మాత్రమే ఇచ్చట పొందుపరచుచున్నాము.

సహవాస దోషం వల్లగాని, తీరని సమస్యలను గూర్చి ఆలోచిస్తూ మనశ్శాంతి లేక ఇతర కారణాల వల్లనూ కొందరు త్రాగుడు, జూదము మొదలగు వ్యసనాలకులోనై తమ జీవితాలనేగాక తనవారి జీవితాలనూ అశాంతిలో ముంచేస్తారు. అలాంటి బలహీనతల నుండి బయటపడాలని హృదయపూర్వకంగా కోరని వారు బయట పడలేరు. అట్టివారిని శ్రీస్వామివారి లాంటి మహనీయులే కాపాడగలరు. సర్వప్రేరణాధికారి, సర్వభూత హృదయాంతర్వర్తియైన సద్గురునకు అసాధ్యమైన కార్యమేమున్నది!

గొలగమూడిలో ఆశ్రమానికి సమీపంలోని ఒక చెట్టు మీద ఒక కొంగ గూడు కట్టుకొని తన పిల్లలతో జీవిస్తూంది. ఒకరోజు ఆ ప్రాంతంలో నివసించే ఒక పాములవాడు ఆ కొంగను కొట్టాలని తన విల్లును సిద్ధంచేస్తున్నాడు. అది చూచిన ఆశ్రమవాసులు అతణ్ణి మందలించారు. ఎన్నిసార్లు మందలించినా అతడు మరలా వారందరినీ ఏమార్చి తన విల్లును పక్షిపై గురిపెట్టాడు. చివరికి భక్తులావిషయం శ్రీస్వామివారితో చెప్పారు. ఆయన 'అది తగలదులేయ్యా'

అన్నారు. ఆయన చెప్పినట్లే ఆ కిరాతకుడు వేసిన బాణం కొంగకు తగలలేదు. పక్షి తప్పించుకుని ఎగిరిపోయింది. ఎన్నడూ గురితప్పని ఆ పాములవాడు ఏమనుకున్నాడోగాని ఒక్కసారిగా తన విల్లు విరిచి పారేసి మరలా ఎప్పుడూ విల్లు చేపట్టలేదు. శ్రీస్వామివారి రక్షణ ఆ కొంగకే కాదు. దానిని చంపజూచిన పాములవానికి కూడానని గుర్తించాలి.

అధికంగా త్రాగుడుకు అలవాటు పడిన బేతు జయరామయ్య నాయుడు 1978 ప్రాంతంలో వచ్చి శ్రీస్వామివారి పాదాలు పట్టుకొని 'ఈ నిషా ఎప్పుడూ ఇలాగే ఉండేటట్టు చేయండి' అని ప్రార్థించాడు. అతనిని శ్రీస్వామివారి పాదాలు వదలి పెట్టమని స్వామి సేవకులు ఎంత చెప్పినా అతడు వదలలేదు. చివరకు శ్రీస్వామివారు 'అట్లాగే పోయ్యా' అన్నారు. ఆనాటి నుండి అతని వ్యక్తిత్వం పూర్తిగా మారిపోయింది. త్రాగుడు మానేశాడు. ఎవ్వరితో మాట్లాడకుండా మౌనంగా కాలం గడిపేవాడు.

తూపిలి వెంకయ్య (గొలగమూడి) నిరంతరం కోడి పందాలు, త్రాగుడుతో ఇల్లు గుల్ల చేశాడు. అతని భార్య పిచ్చెమ్మకు శ్రీస్వామివారి ఎడల ఎంతో భక్తి శ్రద్ధలు. కనుకనే ఆశ్రమంలోని బృందానికి, శ్రీస్వామివారికి శ్రద్ధతో గుడ్డలు ఉతికిస్తుంది. తన భర్త యొక్క ప్రవర్తనను గూర్చి అనేకసార్లు శ్రీస్వామివారికి విన్నవించుకొంటే శ్రీస్వామివారు మౌనం వహించారు. తమ బర్రెపాలు తీసి ప్రతి నిత్యమూ శ్రీస్వామివారికి సమర్పించుకోవటం పిచ్చెమ్మకు అలవాటు. ఒకనాడు తనకు ఇంట్లోపని తీరనందున తన భర్తద్వారా పాలు పంపింది. అప్పుడే శ్రీస్వామివారు పాలు త్రాగి 'కుక్కురూకూ' అని కోడికూత వేసినట్లు అరిచారు. ఆ పాలు సమర్పించిన అతనికి కోడిపందేల వ్యసనమున్నదని తెల్పడానికే శ్రీస్వామివారు అలా అరిచారని గుర్తించి అందరూ నవ్వారు. చిత్రంగా అది మొదలు వెంకయ్య త్రాగుడు మొదలైన వ్యసనాలన్నీ వదులుకున్నాడు.

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు గొలగమూడిలో 8 సం॥ లు నిరతాగ్నిహోత్రం సాగించారు. వారి సేవకులు సమీపంలోని అడవిలోని మానులన్నీ నరికి దున్నపోతుల బండితో తోలుకొచ్చేవారు. ఆ గ్రామ సోత్రియందారుడు సుబ్బారావుగారి మనుషులు స్వామి సేవకులను చెట్లు నరక్కుండా అడ్డగించాలని ప్రయత్నించారు. కాని వాళ్ళు మానలేదు. ఒకరోజు సుబ్బారావే

స్వయంగా స్వామి సేవకులను మందలించి అడవి నరకకుండా చూడాలని వచ్చాడు. అంతదూరంలో శ్రీస్వామివారిని చూచాక ఆయన మనసేవిధంగా మారిందోగాని "ఓరేయ్! ఈయన పిచ్చోడు గదరా! పాపం కొట్టుకోనీలే" అని అంటూ "అయ్యా! వేపమానులు తప్ప మిగిలినవన్నీ కొట్టుకోండి" అని దానపత్రం వ్రాసిచ్చినట్లు చెప్పేశాడు!

శ్రీస్వామివారి మహిమను కండ్లారా చూచిన గొలగమూడి వాస్తవ్యులు కొట్టకూటి వెంకమనాయుడుగారు ఇలా చెపుతున్నారు.

"శ్రీస్వామివారు గ్రామాంతరం పర్యటనకు వెళ్ళకుండా ఎనిమిది సంవత్సరములు ఇప్పుడు సమాధి మందిరముండే పుణ్యభూమిలో నిరతాగ్నిహోత్రం సాగించిన రోజులవి. గొలగమూడికి నైరుతి-పడమర దిక్కునున్న అడవినంతా శ్రీస్వామివారు తన సేవకులచేత కొట్టించి రోజుకు సుమారు మూడు నాలుగు బండ్ల కట్టెను కాలుస్తున్నారు. అడివంతా చాలావరకు పలుచబడి పోయింది. వీరి అగ్నిహోత్రం అట్లాగే కొన్నాళ్ళు కొనసాగితే ఇక గొలగమూడి, కంటేపల్లి గ్రామస్తులకు వంటచెరకే కష్టమవుతుందని కొందరు తలచారు.

"ఒకరోజు కంటేపల్లి యువకులు కొందరు శ్రీస్వామివారి బృందానికి అడవిలో కట్టెలు కొట్టకుండా దేహశుద్ధి చేసి పాఠం చెప్పాలని కర్రలు తీసుకొని కదులుతున్నారు. అదే సమయంలో శ్రీస్వామివారి యందు కాస్త భక్తి శ్రద్ధలు గల నేను మేకలను వెతుక్కుంటూ కంటేపల్లి వెళ్ళియున్నాను. ఆ కుర్రాళ్లంతా శ్రీస్వామివారిని నానా బూతుమాటలు తిడుతూ ఇంకా కొందరు కుర్రవాళ్ళను ప్రోగు చేసుకొంటున్నారు. ఆ మహనీయుని అలా తిట్టవద్దని నేనెంత చెప్పినా వారంతకంతకూ రెచ్చిపోతున్నారు. ఆ గుంపంతా కర్రలు తీసుకొని ఒక విధమైన ఉద్రేకంతో స్వామివారు చెట్లు నరికించే అడవి వైపు మహావేగంగా పోతున్నారు. ఈ ఉద్రేకంలో ఆ వెధవలు శ్రీస్వామివారిని, వారి సేవకులను కొడతారేమోనని నాకు భయమేసి వారి వెనకాలే పరుగెత్తాను.

"ఆ గుంపు శ్రీస్వామివారికి ఒక ఫర్లాంగు దూరమునకు వచ్చేటప్పటికి చిత్రంగా అందరి నోళ్ళు స్తబ్దుగా మూతపడ్డాయి. వారి నడక వేగం తగ్గింది. వాళ్లంతా స్వామివారి దగ్గరకు వెళ్ళి త్వరగా అక్కడున్న ఖాళీ బండికి కట్టెలు పేరుస్తున్నారు.

“ ‘ఈ కట్టెంతా వీళ్ళు దౌర్జన్యంగా వాళ్ళ ఇళ్ళకు తోలుకుపోతారు గాబోలు. శ్రీస్వామివారి అగ్నిగుండానికి ఈ రోజు కట్టెలు ఎట్లాగా’ అని నేను ఆలోచించే లోపల పది నిమిషాల్లో బండి నిండిపోయింది. వారిలో కొంతమంది యువకులు శ్రీస్వామివారి చెంతకు వెళ్ళి ‘స్వామీ ఇవేనా ఇంకేమైనా కట్టెలు ఉన్నాయా? చెప్పండి. రేపు మా బళ్ళలో తోలి పెడతాము’ అని అడిగారు. శ్రీస్వామివారు అమాయకంగా ఈ పెద్దమానులు మా వాళ్లు నరకలేకున్నారు. వీటిని రేపు మీరు నరికి తోలుకొస్తారాయ్యా’ అన్నారు. ‘అట్లాగే స్వామి’ అని చెప్పి అక్కడ మిగిలియున్న కొన్ని పెద్ద పెద్ద కొమ్మలను తలా ఒకటి భుజాన పెట్టుకొని ఆ కట్టెల బండి వెంట గొలగమూడి శ్రీస్వామివారి ఆశ్రమానికి నడచి వచ్చి కట్టెలన్నీ దించేశారు. ‘స్వామీ! రేపు మీరు చెప్పిన మానులన్నీ తోలుకు వస్తాము. మాకు సెలవిప్పించండి’ అని చెప్పి ఎంత వేగంగా వచ్చారో అంత వేగంగా కిమ్మనకుండా వెళ్ళిపోయారు. వారిలో గల్గిన ఈ చిత్రమైన మార్పునకు నాకు తల తిరిగిపోయింది. శ్రీస్వామివారి మహత్తు నోటితో చెప్పనలవిగాదు”.

మాలెపాటి చెంచమ్మ (నాగులవెల్లటూరు) ప్రథమంగా శ్రీస్వామివారిని దర్శించి, ‘మరలా పుట్టకుండా చేయండి స్వామి’ అని అర్థించింది. ‘అబ్బో ఈమె పదో చూపులో మనిషి. ఈమెకు అన్నీ సరిపడతాయి’ అన్నారు శ్రీస్వామివారు. ఆమెను తమ దగ్గరే వుండమనేవారు. కాని ఆమె తన సంసారాన్ని వదలదే. శ్రీస్వామివారికి చెప్పకుండానే ఆశ్రమం నుంచి వెళ్ళిపోయింది. తర్వాత ఆమె శ్రీస్వామివారిని దర్శించినప్పుడల్లా ఆమె ఇంటికి వెళ్ళడానికి శ్రీస్వామివారు అనుమతించేవారు కాదు. కాని ఆమె శ్రీస్వామివారికి చెప్పకుండానే వెళ్ళేది. ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు ఆమెకు స్వప్నంలో మంత్రోపదేశం చేశారు. మరొకప్పుడు స్వప్నంలో పెద్ద వెలుగులో చంద్రమండలంలో కూర్చొని శ్రీస్వామివారు దర్శనమిచ్చి ‘ఇది గదమ్మా, లోకం మార్పు!’ అని శ్రీస్వామివారు ఆమెకు చంద్రుని చూపారు.

ఎన్నాళ్ళకూ ఆమె తన సేవకు రానందున ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు చిత్రంగా వీరి మనసు మార్పు చేయగా ఒకనాడు కట్టుబట్టలతో ఆమె శ్రీస్వామి సన్నిధికి వచ్చింది. శ్రీస్వామివారు ఆమె మనఃప్రవృత్తిలో చాలా మార్పు చేశారు గాబోలు.

ఇప్పుడామెకు ఏ సాధనలూ చేయాలని కోరికలేదు. ఏ లౌకిక వ్యవహారాలు, బంధాలు ఆమెకు గుర్తురావు. నిరంతరం గురు ధ్యానంలో వుంటున్నారు. మనస్సు తనకు పూర్తిగా ఆధీనం కాలేదని ఆమె బాధ. ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు స్వప్నంలో 'మంచి పొగరుమోతు గుఱ్ఱం వుందనుకో, అది మాట వినదు. దాన్ని నాకిస్తే సరిపోతుంది గదా!' అని పలికారు. అంటే ఆమె మనస్సుని శ్రీస్వామివారు పరీక్ష చేసి అన్యచింతలు మానమని సలహా ఇచ్చారన్నమాట. కోరినవారికి ఇంతకంటే ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శకత్వం ఎక్కడ లభించగలదు?

నూతేటి శ్రీరామయ్య (నాగులవెల్లటూరు) చాలాకాలంగా శ్రీస్వామివారి భక్తులు. కుటుంబాన్ని వదలి బాధ్యత తన కుమారునికి అప్పగించి శ్రీస్వామివారి సన్నిధిలో వుండాలని గొలగమూడి వచ్చారు. అంతకుముందు రెండు రోజుల నుండి శ్రీస్వామివారు గంజి కూడా త్రాగకుండా మౌనంగా వున్నారు. శ్రీరామయ్య వస్తూనే శ్రీస్వామివారికి నమస్కరించి మనసులో 'నీ కృపవలన ఇంకా భూమి మీద నిలచియున్నాను. లేకుంటే ఈవరకు మసియైయుందును' అని అనుకున్నాడు. వెంటనే శ్రీస్వామివారు కళ్ళు తెరచి ఫక్కున నవ్వారు. శ్రీరామయ్య వస్తూనే శ్రీస్వామివారు నవ్వారు ఏమిటో అని అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. ఆ నవ్వులో ఎట్టి ప్రభావముందోగాని ఆనాటి నుండి శ్రీస్వామివారి సేవకంకితమై చివరి శ్వాసవరకు శ్రీస్వామివారి ఆజ్ఞ మేరకు అనికేపల్లి నుండి ప్రతినిత్యమూ భిక్షాన్నం తెచ్చేవాడు.

ఎల్లంరాజు ఈశ్వరరాజు (రాజంపేట) విద్యానగర్‌లోని శిరిడీ సాయిబాబా మందిర ఆవిష్కరణ సందర్భంగా ప్రచురించిన 'సద్గురు దర్శనం' అనే గ్రంథం చదివారు. అందులో శ్రీస్వామివారిని గూర్చి వ్యాసము చదివిన తరువాత శ్రీస్వామివారిని చూడాలని గొలగమూడి వచ్చారు. శ్రీస్వామివారి పాద తీర్థం స్వీకరిస్తే ఎంతో మధురంగా వుండి 'షాకు' కొట్టినట్లుండి, చెప్పలేనంత తన్మయత్వం కలిగింది. అది మొదలు 'ఎంత దూరం నుండైనా శ్రీస్వామివారి దర్శనం కోసం వస్తూ వుంటాను' అని చెబుతున్నారు. నేటికీ వీరు శ్రీస్వామివారి సమాధిని దర్శిస్తుంటారు.

సుబ్బారెడ్డి (బద్వేలు) ఇలా చెప్పారు: శ్రీస్వామివారి ధునికి కట్టెలు తోలడానికి ఉన్న రెండు దున్నపోతులూ ప్రక్క చేలో పడ్డాయి. నిషాలోవున్న

ఆ యజమాని దున్నపోతుల్ని బందెల దొడ్డికి తోలుకుపోతున్నాడు. శిష్యులు ఎంత చెప్పినా, బ్రతిమిలాడినా దున్నలను వదలలేదు. దోవలో శ్రీస్వామివారు ఎదురై 'ఎక్కడికి? దున్నలను తోలుకుపోతున్నావు?' అని అడిగినా గాని అతడు సమాధానం చెప్పలేదు. శ్రీస్వామివారు అతనివైపు తీక్షణంగా చూస్తూ చేతితో నిలవమని సైగ చేశారు. వెంటనే మనిషి మాత్రమేగాక రెండు దున్నలూ గూడా బ్రేకులు వేసిన కారువలె ఆగిపోవటం చిత్రం. 'ఇదేమీ నా సొంతపని కాదు, లోకం పని. కావాలంటే గుండంలో భాగం వ్రాయించుకో, ఇట్లా ఎప్పుడూ చెయ్యవద్దు. అమ్మ నడిగి అన్నం తిను' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. ఆ త్రాగుబోతు వ్యక్తి దున్నలను వెనక్కు తోలుకు వచ్చి శ్రీస్వామివారి పనికి సహాయం చేయటమేగాక అది మొదలు ప్రతిరోజూ శ్రీస్వామివారి దగ్గరే తిరుగుతుండేవాడు.

తిరుపతి జానకిరామయ్య కుమార్తె రమణమ్మ తన అక్క కుమార్తెతోటి శ్రీస్వామివారి దర్శనార్థం గొలగమూడి వచ్చింది. వాళ్ళు అర ఫర్లాంగు దూరాన వుండగానే వాళ్ళను తమ వద్దకు రావద్దని చెప్పమని మనిషిని పంపారు శ్రీస్వామివారు. విపరీతమైన కోపంతో వస్తువులన్నీ ధునిలో పడేస్తూ, శ్రీస్వామివారు ధునిలో దూకబోతున్నారు. వాళ్ళు అల్లంత దూరాన వుండగానే శ్రీస్వామివారు పంపిన మనుషులు వాళ్ళను దూరంగా వుండమని నిలిపేశారు. కొంచెంసేపైన తరువాత తానొక మాట మాట్లాడిపోవాలని శ్రీస్వామివారికి కబురంపింది రమణమ్మ. దయామయుడైన శ్రీస్వామివారు ఆమెను సుమారు అరవై అడుగుల దూరం నుండి మాట్లాడమన్నారు. ఆమె వచ్చి, 'స్వామీ! మీరే శిక్షవేసినా పడతాను, నేను మాత్రం మిమ్ములను వదలి వెనక్కుపోలేను' అని భోరున ఏడ్చింది. 'అయ్యో! ఈమె శిక్షలో వుంటుందట, ఎట్లాగయ్యా? సరే! నలుగురు మనుషులను తీసుకుపోయి ఆంజనేయస్వామి దేవాలయంలో భజన చేసుకుని తెల్లవారి అమ్మ దగ్గరకు రమ్మను' అని సెలవిచ్చారు. ఆమె అలానే చేసి శ్రీస్వామివారి ఆశీస్సులు పొంది వెళ్ళింది. కాని ఆమె అక్క కుమార్తె మాత్రం వెంటనే తిరిగి వెళ్లిపోయింది.

ఒకనాడు శ్రీస్వామివారి దర్శనార్థం పట్టుచీరలతో ముస్తాబైన ముగ్గురు స్త్రీలు వచ్చి నిల్చున్నారు. శ్రీస్వామివారు మూడుసార్లు కూర్చోమని చెప్పినా ఇద్దరు మాత్రం చీరలకు మట్టి అవుతుందని తాటిమట్టలపై కూర్చోలేదు.

ఒకామె వెంటనే తాటాకు పై కూర్చున్నది. ఆ కూర్చున్న ఆమెకు మాత్రం చీటీ వ్రాయించారు. నిలుచున్న ఇద్దరినీ పైవాళ్ళు ఒప్పుకోలేదని శ్రీస్వామివారు చీటీ వ్రాసి ఇవ్వకుండా త్రిప్పి పంపేశారు. **శ్రీస్వామివారు అనుగ్రహ మూర్తియే అయినా ఇతర ఆలోచనలు లేకుండా ప్రేమతో ఆయన మాటలు శిరసావహించేవారే వారి కృపను పొందుతారు. చెర్లోనుండైనా మంచినీరు తీసుకోవాలంటే బిందెతో ఆ నీటిలోకి వంగాలి గదా!** 32

ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు వేలూరు సుబ్రహ్మణ్యంగారితో 'అయ్యా గ్రామదేవత బంగారమ్మ సముద్రస్నానం పోయి వచ్చింది. ఇకమీదట మీ ఊళ్లో అందరూ పాలపొంగళ్ళు పెట్టుకోవాలని దండోరా వేయించు' అని సెలవిచ్చారు. 'నేనలాగే కావించాను. అది మొదలు మా గ్రామంలో అంతవరకూ వున్న జంతు బలులు మాని బంగారమ్మకు పాల పొంగళ్ళు నివేదిస్తున్నారు' అని చెప్పారు సుబ్రహ్మణ్యం.